

Postępowanie u chorych na raka jajnika ze wzrastającym w trakcie obserwacji klinicznej stężeniem markera CA-125 bez towarzyszących objawów klinicznych

Management of asymptomatic patients on follow-up for ovarian cancer with rising CA-125 concentrations

Tyronne I Goonewardene, Marcia R Hall, Gordon J S Rustin

Lancet Oncol 2007; 8, 8: 813-21

U większości kobiet, które przebyły leczenie z powodu raka jajnika, obserwuje się około cztery miesiące przed wystąpieniem cech nawrotu choroby systematyczny wzrost wartości stężenia markera nowotworowego CA-125 w surowicy krwi. Nadal nie ma jednoznaczności, czy wcześniejsze rozpoczęcie leczenia kolejnej linii wpływa na wydłużenie czasu przeżycia chorego. Chociaż istnieje duża szansa na uzyskanie odpowiedzi na zastosowaną chemioterapię, to jednak całkowite wyleczenie tych pacjentek jest niemal niemożliwe. Korzyścią wynikającą z wcześniejszego rozpoczęcia leczenia nawrotu choroby jest możliwość opóźnienia w czasie wystąpienia objawów klinicznych raka jajnika oraz poprawy samopoczucia i wydłużenia czasu przeżycia. Potencjalnymi wadami takiego postępowania są skrócenie czasu wolnego od leczenia oraz narażenie chorych na działania niepożądane chemioterapii. Przed podjęciem decyzji przez pacjentkę o tym, czy chce mieć rutynowo monitorowane stężenie markera CA-125 podczas obserwacji klinicznej, należy ją poinformować o korzyściach i wadach takiego postępowania. W pracy tej sugerujemy, iż postępowanie z chorymi, u których stwierdzono wzrost wartości antygenu CA-125, powinno być zindywidualizowane na podstawie czasu, jaki upłynął od zakończenia leczenia oraz uzyskanej odpowiedzi na wcześniejszą terapię. Nasze sugestie skłaniają nas do przerywania obserwacji, jeżeli wynik badania tomograficznego jest prawidłowy. Pacjentki ze wzrastającym stężeniem CA-125, bez towarzyszących objawów klinicznych, stanowią idealną grupę dla nowych strategii badawczych, które mogą mieć w przyszłości potencjalne zastosowanie w terapii raka jajnika.